

Lai Vĩnh Toàn

MƯA ONG KHOÁI

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Khi hương hoa tràn thơm ngát tỏa khắp rừng U Minh, cũng là lúc đàn ong rừng rủ nhau làm tổ. Tui cùng ông nội chuẩn bị đồ nghề, sẵn sàng dựng kèo lấy mật.

Trời vừa ửng sáng, cảnh vật còn mờ mờ sương, ông nội với tui đã xách kèo ra trảng. Ông thủng thẳng nói: “Người ta sẽ bắt tay dựng kèo trước tiên. Kèo mà vững chắc thì đàn ong mới kéo về đông như hội!”

Trên lối mòn dẫn vô trảng, xa xa thấp thoáng
đàn ong chăm chỉ vo ve đi kiếm mật. Con ong nào
thân cũng thon thon, màu sẫm sẫm.
Nội tui nói đó là ong Khoái.

Thấy tui ngơ ngác, nội giải thích:
“Ong Khoái là vua của loài ong mật
đó con. Tổ của nó lớn dữ lắm.
Rồi con sẽ thấy!”

Trảng đất mênh mông, bốn bề cây tràm cao
lêu nhêu, đong đưa theo gió. Ông tui gặt gù:
“Chỗ này làm trảng thì hết sảy.”

Xong cái trảng này, ông cháu tui lại lọ mọ
qua trảng khác, tới gần trưa mới xong việc.

Trên đường về, ông cháu tui tạt ngang hái mớ trái giác, trái bầu, mang về giã muối ớt chấm ăn.

Tui hào hứng hỏi: “Kèo ong mình để tới chừng nào mới có ong vô hả nội?”

Ông cười khà, đáp: “Kèo mà đặt tốt thì chừng hai chục ngày sau, ong nó kéo về ộp* tổ ngon lành rồi con! Chừng đó, mình quay lại coi thử, dọn sạch sâu ong, côn trùng quấy phá, rồi tĩa luôn mấy cây đại mộc tùm lum quanh đó, cho tụi ong có chỗ làm tổ thiệt sạch sẽ, thiệt yên.”

* ộp: làm tổ.